

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **A.D.**

skazanego z art. 286 § 1 i in. k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 listopada 2017 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania prawomocnie

zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 18 kwietnia 2013 r., sygn. akt II

AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 26 października 2012 r., sygn. akt V K (...),

p o s t a n o w i ł:

1) oddalić wniosek;

**2) kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego
obciążyć skazanego A. D..**

UZASADNIENIE

Obrońca A.D. złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 października 2012 r. (sygn. akt V K (...)) utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 18 kwietnia 2013 r. (sygn. akt II AKa (...)). Podstawą wznowienia miałyby być przepis art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. w zw. z art. 542 § 1 k.p.k. i art. 544 § 2 k.p.k. Owymi nowymi dowodami ujawnionymi po wydaniu prawomocnego wyroku miałyby być oświadczenia W.J. oraz M.K. potwierdzające fakt, że G.P. w rozmowie z A.D. w celi, gdzie obaj znajdowali się przyznał się, że fałszywie pomówił A.D.. Obrońca

wniósł także, obok dopuszczenia dowodów z owych pisemnych oświadczeń także zeznań G.P. .

Prokurator wniósł o nieuwzględnienie wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy A.D. nie zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie trafnie przyjmuje się, że postępowanie karne podlega wznowieniu nie w razie ujawnienia się po wydaniu wyroku jakichkolwiek nowych faktów lub dowodów nieznanych przedtem sądowi, czy też zgłoszenia jakichkolwiek wątpliwości co do trafności zapadłego rozstrzygnięcia, ale jedynie wtedy, gdy nowe fakty lub dowody wiarygodnie podważają prawdziwość dokonanych, istotnych ustaleń faktycznych, to jest zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że po wznowieniu postępowania zapadnie orzeczenie odmienne od orzeczenia poprzedniego. Samo zgłoszenie nowych faktów i dowodów nie oznacza, że sąd rozpoznający wniosek zobligowany jest w każdym przypadku do wznowienia postępowania. Wskazane we wniosku fakty i dowody podlegają ocenie sądu, dokonywanej w ścisłym powiązaniu z materiałem dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie w toku jej rozpoznawania przez sądy pierwszej i drugiej instancji (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2012 r. V KO 68/11, Biul.PK 2012/6/31).

Natomiast w niniejszej sprawie obrońca skazanego wskazuje, że dwie osoby mają wiedzę o tym, że w określonym dniu odbywała się rozmowa pomiędzy skazanym a świadkiem w jego sprawie karnej, z której wynikało, że zeznania tego świadka były złożone pod wpływem przymusu organów ścigania. Pamiętać należy, że gdy to obrońca, jako podstawę wniosku o wznowienie, wskazuje "nowe fakty i dowody" - na nim ciąży obowiązek uprawdopodobnienia zasadności tego wniosku, skoro wcześniej prawomocnym wyrokiem obalono wobec skazanego zasadę domniemania niewinności (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2013 r. V KO 71/13).

W niniejszej sprawie nie można traktować jako nowego dowodu uprawdopodobniającego następcze wydanie wyroku uniewinniającego owych oświadczeń osób, iż słyszały rozmowę określonej treści. Nawet oświadczenie samego G.P. sprowadzające się do stwierdzenia, że wszystkie jego depozycje

obciążające skazanego nie były prawdziwe nie byłoby wciąż wystarczającym powodem do wznowienia postępowania karnego. Musiałyby być one wyczerpujące i w zestawieniu z całym materiałem dowodowym sprawy niezbicie wskazywać, że doszło do wydania wadliwego wyroku. Jak wielokrotnie wskazywał już Sąd Najwyższy, tylko po wnikliwym skonfrontowaniu dowodów "nowych" (zgłoszonych we wniosku o wznowienie postępowania) z dowodami dotychczas występującymi, możliwe jest stwierdzenie, czy pierwsze z wymienionych nakazują uznać z dużym prawdopodobieństwem ustalenia dokonane przez orzekające sądy obu instancji za wadliwe. Rozpoznanie wniosku o wznowienie z tego tytułu ogranicza się wyłącznie do badania, czy rzeczywiście po uprawomocnieniu się wyroku skazującego ujawniły się nowe fakty lub dowody, które wskazują na oczywistą (graniczącą z pewnością) lub co najmniej wysoce prawdopodobną błędność wyroku objętego wnioskiem (tak m.in. w postanowieniu z dnia 11 maja 2017 r., II KO 3/17, www.sn.pl).

Zatem skuteczny wniosek o wznowienie nie może sprowadzać się jedynie do wskazania, że niewykluczone, iż jeden ze świadków zeznających w pierwotnym procesie może, gdyby został przesłuchany raz jeszcze, zmienić zdanie i przedstawić realia sprawy w inny sposób. Bez precyzyjnego wyjaśnienia, jakie konkretne depozycje by zmodyfikował i jak mogłoby to wpłynąć na wynik sprawy w konfrontacji z innymi poczynionymi w sprawie ustaleniami faktycznymi, a przede wszystkich dlaczego akurat obecnie należałoby uznać jego depozycje za wiarygodne - nie jest możliwe skuteczne obalenie prawomocnego rozstrzygnięcia sądu.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.